

Майката на дътето била будна, та видѣла и чула всичко, което казали наржченицитѣ. Сутринта тя намѣрила подъ главата му една жълтица, платила на стопанката и си отишла. Мавръзи Султанъ порастнѣла и станѣла хубавица. Много души ѝ искали, но тя отказвала. За неї се научилъ и царския синъ. Той вземалъ министритѣ си и отишель да види това прочуто момиче. Тѣ слѣзли въ една кѫща, близо до кѫщата на М. Султанъ и отъ тамъ гледали хубавицата. За да се увѣрятъ по добрѣ, тѣ пратили друго момиче при М. Султанъ, да излѣзе съ неї по двора, да ѝ разсмѣе и разплаче, та да се увѣрятъ да ли е истина това. Момичето отишло при М. Султанъ, излѣзли изъ градината и царския синъ видѣлъ че слѣдъ неї върви ягне; момичето ѝ разспакало и маргаръ покапалъ отъ очитѣ ѝ, послѣ ѝ разсмѣло и видѣли че излизатъ трандафели изъ устата ѝ. Тогава царския синъ писалъ на баща си, като се подписали и министритѣ му, че ако не му позволи да вземе това момиче, нѣма никога да се върне при него. Царътъ се съгласилъ. Синъ му поискалъ М. Султанъ отъ роднините ѝ, тѣй като майка ѝ била отъ давна умрѣла, и тѣ му ѝ дали. Но сестрата на майка ѝ позвидѣла на хубавицата, та намислила да даде своята дъщеря вмѣсто М. Султанъ. За това направила на дъщеря си сѫщитетѣ дрѣхи, каквото направилъ царския синъ на М. Султанъ. Когато тръгнѣли, въ колата били М. Султанъ и леля ѝ съ дъщеря си. Царския синъ и министритѣ вървѣли по напрѣдъ въ друга кола. По пътя хубавицата поискала вода. Леля ѝ рекла: „ако дадешъ да ти извадишъ едното око, ще ти намѣрьъ вода—тука нигдѣ нѣма“. М. Султанъ помислила да не се съгласява, но като и се пиео много вода, съгласила се. Леля ѝ и извадила едното око. Подиръ малко невѣстата поискала пакъ вода. Тя пакъ и дала вода, но и за тази вода ѝ извадила още едното око. Като ослѣпила хубавицата, тя ѝ бутнѣла отъ колата на земята, а дъщеря си турнѣла на нѣйно място. Тя турнѣла въ устата ѝ нѣколко